

## Meeluisteren

Mijn moeder is een hete vrouw. Hoewel ze er zelf nooit over sprak, wist ik vanaf mijn prille puberteit dat ze 'er wel pap van lustte' om het zo maar eens te zeggen. Van nog vroeger af wist ik eigenlijk niet beter dat er mannen, veel verschillende, bij ons bleven slapen. Totdat ik door kreeg wat daar allemaal achter die gesloten deur van haar slaapkamer gebeurde, vond ik het allemaal best wel interessant. Toen ik eenmaal behoorlijk aan het puberen sloeg, walgde ik ervan. Alleen al het idee! Mijn moeder die met zoveel verschillende mannen het bed deelde! Het bed notabene waar ik nog steeds weleens in sliep. Als ik een nachtmerrie had gehad of zo. Brrr, ik rilde ervan.

Naarmate ik ouder werd, vond ik mijn moeder steeds meer een hoer. Ja, nu schaam ik mij ervoor dat ik het schrijf, dat ik het heb gedacht. Maar destijds met dat afzetten en zo, lag dat wel even anders.

In tegenstelling tot de moeders - en bij sommigen ook nog vaders - van mijn vriendinnen, mochten vriendjes bij mij altijd blijven slapen. Daar deed ze helemaal niet moeilijk over. Wel dat ik het safe moest doen en zo, maar slapen en erover praten waren nooit een probleem voor haar. Wel, misschien juist omdat het allemaal zo gemakkelijk ging, deed ik het niet. Mijn vriendinnen waren strontjaloers, dat kan ik je wel vertellen. Maar ik moest aan mijn lijf geen polonaise. Hoewel mijn moeder steeds meer haar best deed met mij te praten, zag ze niet in dat dat alleen maar de verstandhouding verslechterde. En het lag aan mij, verschrikkelijk nietwaar? Temeer als je kijkt hoe ik mij later ontwikkelde. En daar niet meer met mijn moeder over kon praten. Want na jaren tevergeefs mij proberen te bereiken, gaf ze het op en emigreerde naar Australië. De man achterna die haar begreep. Eindelijk had ze er een gevonden en koos ze voor zichzelf. En dat terwijl ik net op het punt stond mijzelf te ontdekken, en daarmee mijn moeder te begrijpen. Misschien ook daarom mijn verhaal.

Na mijn middelbare school wilde ik maar één ding, en dat was zo snel mogelijk het huis uit. Niet dat ik dat zo zei tegen mama, maar het speelde een centrale rol in mijn leven.

Om op zeventienjarige leeftijd gelegitimeerd het huis uit te kunnen gaan als 'net meisje' zijnde, moet je gaan studeren. En wel een studie kiezen die zó ver van je ouderlijk huis wordt aangeboden, dat iedere dag reizen ondoenlijk is. Zo kwam ik uit bij Culturele Antropologie, dat in Leiden en Amsterdam wordt gegeven. Ik koos voor Leiden, en met een gelukje vond ik een kamer in een studentenhuus. Het eerste jaar hield ik mij rustig. Moest ik wel, want de studie was best wel pittig. Ik moest en zou het halen. Ik had natuurlijk wat te bewijzen tegenover mijn moeder. Maar het tweede jaar...

Ik woonde op de tweede etage, in de vroegere voorkamer. In de achterkamer woonde een wat oudere jongen, die er bijna nooit was. Naderhand begreep ik dat hij voorzitter was van één of andere studentenvereniging. Maar goed, ik had hem nog nooit gezien (hoewel ik best wel nieuwsgierig naar hem was moet ik toegeven), toen er opeens aan het eind van de zomer (vóór aanvang van mijn tweede jaar) een andere huurder in zat. Dat was Colette, een derdejaars geschiedenisstudente. Ik was niet op vakantie geweest - ik had geen geld - en mijn moeder was net geëmigreerd, dus bleef ik in Leiden om wat voor te werken met opdrachten. Colette was al weggeweest, ook al naar haar ouders. Ze gebruikte de weken voordat de colleges weer begonnen om te wennen aan haar nieuwe huisje. Al snel bleek dat wij elkaar wel lagen, dus deden we overdag veel dingen samen.

Onze kamers werden gescheiden door twee enorme schuifdeuren, die ze aan de vloer hadden vastgespijkerd. In veel andere studentenhuizen zijn dit soort deuren weggewerkt achter een muur, maar bij ons niet. Het was dus nogal gehorig. Deden we overdag veel samen, 's avonds hadden we onze eigen levens. Zo maakte ik bijvoorbeeld mijn opdrachten. Colette niet, die ging naar haar vriendje. Die eerste twee weken dan. Naarmate ons contact verbeterde, en zij zich meer en meer thuis voelde, kwam Arend bij haar. En hoe rustig zij het ook deden, ik hoorde alles. Juist omdat ik hoorde dat zij het zo zachtjes mogelijk probeerden te doen, raakte ik er niet door geïrriteerd. Niet zoals mijn moeder mij altijd opfokte, Integendeel, ik werd er nieuwsgierig door. Ja, al met al was ik door al dat afzetten tegen mijn moeder met mijn achttiende, negentiende jaar nog altijd maagd.

Op een dag vroeg Colette ernaar. Of ik iets hoorde 's avonds. Ik antwoordde naar alle eerlijkheid. Maar ik zei ook dat ik merkte dat zij het zo zachtjes mogelijk probeerden te doen. 'Mhmm, ja', zei Colette met een grijns, 'tot Arend's grote spijt wel'. 'Hoezo?', vroeg ik nieuwsgierig geworden. 'Wel, normaal gesproken zijn wij niet zo rustig. Vroeger ik wel hoor, maar Arend is nogal een wildebras. En ik geloof dat hij mij daarmee heeft aangestoken'.

Ik weet nog goed waar dit was. Op haar kamer. We stonden voor het balkon, achter Collete's hoofd was haar spiegel, aan de schoorsteenmantel. Ik zag mijzelf, mijn geïnteresseerde blik. Achteraf was dat wel een heel geil moment.

'Nou', hoor ik mijzelf nog zeggen, 'laten we dan eens afspreken dat jullie je de eerstvolgende keer helemaal niet meer inhouden'. Colette keek mij verbaasd-glimlachend aan. 'Dat wil je niet hè? Dat wil je toch niet echt?!', vroeg ze giechelend. 'Nou ja, ik moet toch ééns weten of ik daar last van heb', zei ik zo serieus mogelijk. Maar binnenin begon het te broeien. Ik begreep mijzelf niet goed. Ik voelde mij verward. Er groeide iets dat ik niet kon thuisbrengen. En ik zie nog mijzelf staan, in de spiegel: serieus, helemaal niet het deels slechte meisje dat ik mij op dat moment voelde.

Colette keek steeds naar mij. Ze begreep het niet, vroeg of ik wel wist waar ik aan begon. Maar aan de andere kant vond ze mijn argument goed genoeg. 'Tja, uiteindelijk zal het er toch eens van gaan komen', mijmerde ze. Weer keek ze mij aan. Nog meer moeite had ik om mijn ware gevoel te verbergen. Weer lachte ze. Vanaf dat moment begon ik ook wat seksueels voor haar te voelen. Ik! Reinie, waarschijnlijk de enige maagdelijke studente in Leiden! Nog lesbisch ook, althans bi!

'Nou, oké', besloot ze, 'eigenlijk is het best spannend gewoon ons gang te gaan, en dan te weten dat jij het kan horen...' 'Ach', zei ik zo onverschillig mogelijk terwijl mijn nagels in mijn handpalmen drongen, 'ik ga er echt niet voor zitten hoor'. Nou, mooi wel!, dacht ik en keek naar mijzelf in de spiegel.

Ech wel! Ik luister met mijn oor tegen de muur. Naar je ademhaling, naar het vochtige geluid van jouw opgewonden kutje, en hoe hij je zal nemen. Hoe hij diep zijn sterke, harde, mannelijke lid, met al die woeste haren aan de onderkant, tussen je kwetsbare en opgezwollen en natte schaamlippen zal steken...

Nog even keek Colette mij aan. Ik rilde, was aan één kant bang voor mijn gedachten. Maar anderzijds, de geilheid, brrr... Ik had de grootste moeite onbewogen onder die blik van haar te blijven. Als ze eens wist wat ik dacht... Ik liep naar de spiegel en haalde nonchalant een hand door mijn lange haren. De spanning was gebroken, we konden over gaan tot de orde van dag.

In die dagen erna leek het wel alsof ze het erom deed. Er gebeurde helemaal niets! Nog steeds ging ze bijna iedere avond weg. En ik? Het werd almaar erger. Het speelde elk moment van de dag door mijn hoofd. Het kostte mij steeds meer moeite te doen alsof er niets aan de hand was. Maar ik hield stand, liet niets blijken. Colette idem dito. Want waarschijnlijk was zij er net zo mee bezig als ik. De maskers die we hadden opgedaan maakten onze vriendschap oppervlakkiger dan de eerste twee, drie weken. Oh ja, we gingen nog wel samen boodschappen doen. En kleren passen in de V&D. Maar intiemere zaken, zoals bijvoorbeeld - stom onderwerp, maar toch - voor elkaar maandverband kopen, gebeurden gewoon niet meer. We leken elkaar te mijden.

Wel kookten we nog voor elkaar. Maar met z'n tweetjes in de keuken deden wij ook niet meer. Dan werd de prak die ik maakte gewoon niets meer. En echt, ik moet het wel erg fout hebben als ik zeg dat Colet's vingers niet meer die vaste grip op borden en pannen hadden als de periode daarvoor. Tjonge, wat kon dat mens een herrie maken zeg.

We wisten allebei, voelden allebei, dat het na een week niet meer ging. Er moest een ontlading komen, dat kon niet anders. Op de één of andere manier stelde dat mij weer gerust. En die zekerheid deed de spanning alleen maar toenemen over het wannéér. De laatste avonden voordat er wat gebeurde, heb ik mij wat afgevingerd. Muisstil was ik, ze mocht er echt niets van horen. Maar de honden lustten er geen brood van, dat kan ik je wel verzekeren. Ik weet trouwens niet of Colet nog wat heeft gedaan. Een paar keer heb ik wel liggen luisteren. Maar op een gegeven moment ga je de raarste dingen horen. Of denken te horen. Geil was dat trouwens wel, wat ik dacht te horen...

Op een gegeven moment was de spanning zo hoog opgelopen, dat ik gewoon zeker wist dat er wat die avond zou gebeuren. En waarschijnlijk gold dat voor Colette ook. We durfden elkaar gewoon niet aan te kijken; scholen als wezels in ons hol. Eten maken zat er al helemaal niet in, en ook Colet ging vroeg naar bed aan het uitknippen van het licht te zien.

Ik bevoelde mijzelf. Vreselijk zo nat was ik, en mijn schaamlippen groot. Lustig, dat was ik, en ik schaamde mij ervoor.

Aan masturberen dacht ik niet, kwam niet eens in mij op. Mijn lichaam was er klaar voor, wilde zich geven. Maar niet aan mij. Ik had haar te lang het genot onthouden. Klaarkomen zou nog geen fractie toegeven aan mijn werkelijke wens; Colet. Ik wilde Colet, ik wilde mij geven. Ik was stapel op haar.

Doodstil lag ik in mijn bed. Ik luisterde naar het gewoel naast mij; ze kon ook niet slapen, dat was wel duidelijk. Wat zou ze aan hebben...? Argh! Ik werd gek van mijzelf!

Opeens hoor ik haar uit bed springen, en ze pakte de telefoon. '... eerder komen ...', zei ze. Of dacht ik dat op te maken uit de gedempte geluiden? Het gaf mij in elk geval zoveel spanning om de tijd te vergeten. Want opeens werd er zachtjes op haar deur geklopt!

Het was Arend. Zijn bromstem vulde meteen de kamer. Daarna weer die zachte, zwoele stem van haar, en een hele tijd niets. Ze zoenden.

Ooh, het was begonnen! Ik barstte van geilheid!

Colette was de eerste die ik weer hoorde, duidelijker, maar niet té. Het was echt gehorig, ik kon vrijwel alles letterlijk verstaan.

'Mhmm, schat, wat heb ik je gemist...!', zei ze loom. Het geluid van kusjes, haar zachte lippen, was tergend hoorbaar. Meteen weer die bas van Arend er overheen, maar haar kusjes snoerden hem de mond.

Hij lachte verbaasd, maar protesteerde verder niet. 'Ooh ja, streel me maar. Oeh ja, daar ja. Ah ja...!', kreunde Colet. Ik ontplofte bijna! Streelde mijn schaamstreek, maar wilde kost wat kost doodstil blijven.

Colette's zei daarna niet veel. Kreunde alleen maar, met af en toe van die geile kreetjes erdoorheen. Ik smolt van opwinding, voelde aan mijn billen dat het vocht uit mijn lichaam stroomde.

Ook Arend bromde alleen maar wat, en ik stelde mij voor dat Colette achterover hing en genoot van zijn aanrakingen. Hij moest haar niet hebben gezoend, anders had ik het wel gehoord. Nee, hij keek haar alleen maar geil aan terwijl hij vingerde. Althans, zo stelde ik mij dat voor.

Er kwam beweging in, ze schuifelden naar het bed waarschijnlijk. Toch bleef Colet doorkreunen. Ook hoorde ik dat de kleren werden uitgetrokken.

Het bed kraakte en snel daarna nog een keer. Colette er eerst in, Arend daarna, naast haar. Ik was begonnen mijzelf te betasten, maar dan echt. Met één hand rekte ik mijn kutje op, met de vingers van mijn andere hand raakte ik het aan. Het maakte niet uit waar, alles was gevoelig. Ik was heel erg nat. Als ik mij op dat moment had laten gaan, was ik schreeuwend klaargekomen. En dan nog zou het twijfelachtig zijn geweest of ik 'bevredigd' zou zijn. Ik brandde, voelde mij een slecht meisje, maar wist evengoed dat de blokkades die mij altijd van de seks hielden, er niet meer waren. Nooit meer. Dat maakte het zoveel opwindender; ik gaf mij eraan.

En terwijl ik mij mee liet sleuren met die heerlijk-zoete kolk in de richting van het verderf, hoorde ik naast mij Arend Colette nemen. Het was te waanzinnig voor woorden. Moest Colette in het begin nog eraan hebben gedacht dat ik meeluisterde, het was vanaf dat moment wel overduidelijk dat zij zich liet gaan. Haar geile kreuntjes, haar aanmoedigende bewegingen, brachten de man tot kordate actie. Hij steunde, luid en duidelijk, een dierlijk grommen. Hij wilde haar. Ooh, het was zo duidelijk te horen. En zij gaf zich.

'Wijder die benen!', snoof hij. 'Ooh ja...!', hoorde ik haar in overgave zeggen. En het was geen overgave aan hem, maar aan haar eigen gevoel. En ik? Ik deed hetzelfde. Ik leverde mijzelf uit aan mijn lusten, mijn bevrijde emoties. Het bed begon in één ritme door te piepen, en mijn vingers volgden. Ik weet nog dat ik verbaasd was over de kracht van het neuken. De kracht van het mannelijke gestoot. En het zachte geluid van vrouwenbenen, dijen, die het heftig bewegende mannenlichaam opvingen.

Hun kreunen had duidelijk te maken met wat ze voelden. Colette steunde onafgebroken door. 'Ooh dieper... Ik voel je, Ooh ja, dieper... Mhmmm, neem me...'

Ze was een vrouw, een vrouw die genoot van seks. En Arend deed niet meer en niet minder wat zijn instincten hem zeiden. Alles verhevigde. Het stel aan de ene kant, het daarop masturberende meisje aan mijn kant, we gingen gelijk op. Vooral Colet en ik. 'Ooh ja, ik ga komen....!', hoorde ik mijn buurmeisje, angstig bijna, kreunen, 'het, het koooooomt...!!!' Dit werd gevolgd door een onafgebroken gekerm. Voor mij was het ook genoeg. Alles in mij bouwde zich op. Mijn dijbeenspieren begonnen ongecontroleerd te trillen. De warme gloed in mijn onderbuik trok in de richting van mijn borsten.

Mijn tepels, mijn gevoelige tepels, leken elk moment uit mijn borsten te kunnen spatten. Het was, het was gewoon niet te geloven. Mijn lichaam was eraan toe. Alles van de afgelopen jaren leek eruit te komen. Net voordat het werkelijke hoogtepunt kwam, de eerste golf, hoorde ik nog Arend's gemurmel. Dierlijk, kwetsbaar. En toen kwam ik klaar. Voor het eerst van mijn leven kwam ik écht klaar.

'Aiaiaiaiaiaiiiiiiii.....!!!!', moest ik gegild hebben. Zelf weet ik het niet meer, maar achteraf zei Colette dat ik het hele studentenhuis bij elkaar heb gegild. Wel weet ik nog dat ik heb liggen naschokken als een bezetene. Mijn orgasme was zo intens dat ik meteen in slaap viel.

De volgende ochtend kwam ik Arend tegen op de wc. Hij lachte veelbetekenend naar me. Beschaamd wendde ik mijn hoofd af. Colette stond in de keuken, scrambled eggs te maken. 'Hoi', zei ze innemend, 'hoe is het?' 'Goed', antwoordde ik zacht, in het niets van de geopende koelkast starend.

'Vanavond moet Arend werken. Zullen wij iets leuks gaan doen?', vroeg mijn buurmeisje op een manier alsof ze alles al had bedacht. Ik twijfelde, mijn schaamte was te erg. Maar ik voelde wel dat dit een heel belangrijk moment was. Dus ik zei ja. Het wás een belangrijk moment. Die avond hebben we gevreeën, Colette en ik. Het was spannend, maar niet zo spannend als de avond daarvoor. De muren waren immers al geslecht. Er ging een wereld voor mij open. Het genot, het zalige van seks; er was helemaal niets terechts aan al die jaren onthouding. Mijn moeder viel niets te verwijten, op geen enkele manier. Ze was slechts een vrouw die ervan hield.

R. te Leiden/RdW